

“TĀ KUNGA EŅĢELIS APMETAS AP TIEM,
KAS VIŅU BĪSTAS, UN TOS IZGLĀBJ”.
[PS. 34:8]

GARĪGĀ APSARDZĪBA

Lai cik pārsteidzoši tas nešķistu, bet lielākās briesmas, kuras apdraud cilvēkus, nav veselības problēmas vai materiālie zaudējumi, bet gan ļaunie gari, kuri uzbrūk mūsu garīgajai drošībai. Tas notiek tad, ja jūsu mājā valda sātans un tā neatrodas Dieva svēto eņģeļu apsardzībā.

Kādā adventistu ģimenē diena sākās kā parasti. Rīta lūgšanas laikā tēvs lūdza Dieva apsardzību katram ģimenes loceklim, bet pēc tam vecāki personīgās lūgšanās pieminēja savu dēlu – vienpadsmit gadus veco Kārlī.

Pēc kāda laika tajā pašā dienā Kārlis jautāja: “Māmiņ, vai es drīkstu ar riteni aizbraukt uz pilsētu?”

“Kāpēc?” māte atjautāja.

“Vienkārši sagribējās,” zēns atbildēja.

“Labi, bet ko tu tur darīsi?”

“Neko īpašu. Tas nebūs ilgi.”

Jo vairāk zēns uzstāja, jo vairāk mātes intuīcija teica, ka labāk būs, ja viņš nebrauks.

“Es jūtu, ka tu ļoti gribi braukt. Tomēr paskaidro man, kāpēc tas tev ir tik svarīgi, lai man būtu mierīgs prāts,” māte teica.

Galu galā, Kārlis atzinās, ka kaimiņu zēns ir iemācījis viņam spēlēt kārtis, tāpēc viņš grib iegādāties pats savu kāršu komplektu. Mātei pat prātā nebija ienācis, ka kāršu spēle var būt kārdinājums viņas dēlam. Māte paskaidroja zēnam visu kāršu spēles bīstamību un piedāvāja citas izklaides. Šis notikums pasargāja vienpadsmitgadīgo Kārlī spert izšķirošo soli uz slidenās takas, kura ved uz azartspēlēm vai vēl ko ļaunāku. Vecāki bija pārliecināti, ka tieši svētie eņģeļi izjauca dēla nodomus.

Ģimenes svētbrīži nav brīnumnūjiņa, un kristietība nav pilnīgas aizsardzības garants, pat ja ticīgie ir draudzes locekļi. Reizēm mūsu gudrais Debesu Tēvs pieļauj nopietnus pārbaudījumus Savu dēlu un meitu dzīvē. Iemesls, kāpēc ģimene sapulcējas uz kopīgu svētbrīdi, nav tāpēc, lai novērstu grūtības un neērtības. Protams, mēs visi vēlamies Dieva apsardzību, lai dzīvotu un slavētu Viņu. Bet, stāvot uz ceļiem pie ģimenes altāra, mēs atzīstam savu atkarību no Viņa un mums ir dārga katra iespēja pateikties Debesu Tēvam par Viņa Dēlu, kurš nomira pie krusta mūsu vietā. Rītos un vakaros mēs priecīgi baudām draudzīgu saskarsmi ar zemes un Debesu ģimenes locekļiem.

“Nāciet pie Dieva pazemīgi, ar iejūtīgām, maiguma pilnām sirdīm, apzinoties jums un jūsu bērniem priekšā stāvošās kārdināšanas un briesmas; ticībā saistot viņus uz altāra, izlūdzieties pār viņiem Kunga gādību. Kalpojošie eņģeļi sargās bērnus, kas tā būs novēlēti Dievam. Kristīgo vecāku pienākums ir rītos un vakaros ar nopietnām lūgšanām un neatslābstošu ticību izveidot sētu ap saviem bērniem.” (Elena Vaita. “Liecības draudzei”, 1. sēj., 397., 398. oriģ. lpp.)

Noturot ģimenes svētbrīžus, mēs veicinām ģimenes vienotību un kalpojam cits citam. Pie ģimenes altāra mūsu sirdis apvienojas, liecinot Universa nekritušajām būtnēm, kuras uz mums nolūkojas, ka Kristus ir mūsu dzīves Kungs un ka mēs esam Viņa pusē cīņā pret ienaidnieku.

**1) KĀDĒĻ LIELĀKĀS BRIESMAS, KURAS MŪS
APDRAUD, NAV FIZISKAS, BET GARĪGAS?**

**2) VAI JUMS IR KĀDAS KONKRĒTAS BAŽAS PAR
SAVIEM BĒRNIEM? PASTĀSTIET PAR TĀM UN
PIEMINIET TĀS ŠODIENAS LŪGŠANĀS!**

**3) NEATSLĀBSTOŠA TICĪBA UN NOPIETNAS
LŪGŠANAS CEĻ AIZSARGMŪRI AP MŪSU BĒRNIEM
(SKAT. CITĀTU NO “LIECĪBĀM DRAUDZEI”). KĀ
IZPAUŽAS NEATSLĀBSTOŠA TICĪBA TAVĀS
LŪGŠANĀS ŠODIEN?**

*Slavējiet Dievu par Viņa eņģeļiem, kuri
kalpo mūsu labā! (Ebr.1:14; Ps.34:8)
Izsakiet lūgšanās savas bažas par bērniem,
lūdziet, lai Kungs atdara jūsu acis saredzēt,
kā Viņš atbild uz šiem lūgumiem, un ticībā
par to pateicieties!*